

Regler om Folkeafstemning og en skarpere Adskillelse af Forvaltning og Retspleje, og en Institution som Justitieombudsmanden vilde utvivlsomt ogsaa være gavnlig her i Landet. — Taleren vendte sig til sidst mod en Agitation fra tysk Side som den, der nylig havde fundet Udtryk gennem Udbredelse i de sønderjyske Landsdele af tyske Løbesedler om et Stortyskland indtil Kongeaen, og han gik ud fra, at man fra alle Sider vilde tage Afstand herfra.

Steen (R. V.) fandt det naturligt, at Sindene var stærkt optaget af Bevægelserne i Europa paa det økonomiske, politiske og kulturelle Omraade, men man maatte bedømme Begivenhederne ud fra deres Forudsætninger, og ingen besindig dansk Kvinde eller Mand vilde se en Fremtidsvej for os i en Efterligning af Systemer, som var opstaaet paa Grundlag af helt andre Forhold end vore. — Den herskende økonomiske Politik, hvis Virkninger vi ikke havde nogen Mulighed for at unddrage os, havde imidlertid medført store Vanskeligheder for Landbruget, og dette havde atter rejst Problemet om, hvorledes det vilde være muligt at afvikle den Del af *Landbrugets Gældsbyrde*, som man har paataget sig under helt andre Muligheder for Erhvervet end de nu bestaaende. Regeringen havde udarbejdet en Lovskitse i saa Henseende, som i det store og hele havde fundet Tilslutning fra Husmandsforeningernes Repræsentanter i Landbrugsraadet, medens Landboforeningernes og Andelsforeningernes Repræsentanter ønskede Tid til nærmere Overvejelse, hvad der ogsaa var indrømmet dem. Det var Talerens Haab, at Spørgsmaalet til sin Tid vilde blive løst med et enigt Landbrugs Tilslutning. — Angrebene paa *Valutacentralen* lod til at være stilnet lidt af. Betydelige Varegrupper var nu overført til Friliste, og man maatte ønske denne Udvikling fortsat, saa langt som det, under Hensyn til afgørende Interesser — navnlig Opretholdelsen af vore Handelsaftaler — vilde være forsvarligt at gaa. Sandheden om *Valutacentralen* var, at den i Øjeblikket mere end noget andet var Landbrugets økonomiske Værg. — Taleren nævnte de vigtigste af de i Samlingens Løb gennemførte Love og gjorde derefter et Par Bemærkninger om *Forfatningsspørgsmaalet*. De Radikale ønskede en Forfatning, bygget paa lige Ret for alle, Særret for ingen, og Det konservative Folkeparti havde nu sluttet sig til denne Tanke. Man maatte haabe, at Venstre ikke fremdeles vilde blive holdende paa en Mellestation, men komme med i Arbejdet; »vi andre tre Partier kører ikke stærkere, end at der endnu er Mulighed for at komme med«. — Om *Samarbejdet* i den forløbne Rigsdagssamling udtalte *Steen*, at det havde formet sig bedre, end han havde turdet vente efter forskellige afvisende Udtalelser ved Samlingens Begyndelse; paa en Række betydelige